

# Mohol by byť po prijatí zákona proti homofóbii stíhaný aj pápež?

**Mikuláš Hučko**

13. augusta 2020 ✚ História ✚ LGBT

Mikuláš Hučko

V Taliansku to vrie. V situácii všeobecnej ekonomickej krízy, ťažkých dôsledkov Covidu, nezvládnutého návalu migrantov, si „progresívni“ poslanci za „progresívne Taliansko“ povedali, že krízu treba využiť a presadiť zákon, ktorý „tolerantne a demokraticky“ zavrie ústa všetkým nespokojencom, ktorí ešte majú nejaké výhrady voči valcu ideológie LGBT. Proti nemu sa zdvihla vlna odporu, postavili sa proti nemu talianski biskupi a v krajine proti nemu pokračujú protesty.

Tento odpor však nie je taký jednoznačný. Taliansky publicista Antonio Soggi spomína liberálnych publicistov, novinárov, **intelektuálov**, ktorí ešte „včera všetci hovorili o sebe, že sú liberáli“, zrazu zmizli a **slobodu bránia už iba sami katolíci**.

Podľa Soggiho si dokonca aj vo Vatikáne niektorí kladú otázku, či by po prijatí zákona proti „homofóbii“ mohol byť aj pápež stíhaný a s ním biskupi, kňazi a veriaci, ktorí hlásajú učenie magistéria?

Podporovatelia zákona tvrdia, že sloboda prejavu tým vraj nebude ohrozená, ale odporcovia tvrdia, že tomu tak nie je. Podľa senátora Quagliariella „návrh zákona chce trestne stíhať za prejavenie názoru“. A kardinál Ruini s ním súhlasí: „Toto je typický príklad **diktatúry relativizmu**.“

V skutočnosti je skutková podstata trestného činu v tomto návrhu zákona taká všeobecná a gumová, že **akékoľvek kritické vyjadrenie** napríklad voči rovnakopohlavným „manželstvám“ alebo gender teórii či voči iným požiadavkám LGBT by mohlo byť zajtra predmetom obvinenia a **posudzované ako „diskriminácia“ či ako „podnecovanie k nenávisti“**.

Aktivista „práv LGBT“ a relátor Alessandro Zan (Pd) tieto pochybnosti vôbec nerozptýlil. Vyhlásil: „Polemika jednej časti pravice ohľadom slobody prejavu je iba zámienka, pretože pri podnecovaní k nenávisti sa už nemožno oháňať slobodou prejavu ako s absolútnym princípom.“ Ale práve tu je problém: **Kedy sa sloboda kritiky stane podnecovaním k nenávisti?** Kto o tom bude „nestranne“ rozhodovať? Kedy sa negatívny názor stane nenávisťou alebo diskrimináciou? Toto vôbec nie sú nejaké podružné otázky, pretože nad hlavami sa bude stále vznášať riziko trestného stíhania.

Ide tu o slobodu Katolíckej cirkvi. Ako to dať do súladu s biblickými textami, ktoré nie sú príliš ústretové voči homosexualite: bude sa cenzurovať Biblia? A katechizmus Katolíckej cirkvi?

Pápež František prejavoval pochopenie voči homosexuálne cítiacim osobám a odsudzoval diskrimináciu a násilie voči nim. Pokiaľ však ide o otázky týkajúce sa homosexuality a genderu, vyjadroval sa slovami, ktoré

by svet LGBT mohol považovať za diskriminačné a urážlivé.

Antonio Socci uvádza niekoľko kritických vyjadrení pápeža Františka k tejto téme, o ktorých možno veľa ľudí ani nevie.

Napríklad 25. mája 2018 sa na stránkach Vatikánskeho tlačového fóra „*Vatican Insider*“ sa objavil titulok: Pápež: „Ak existuje pochybnosť o homosexualite, nech radšej nevstupuje do seminára.“ Pápež – stojí v článku – „výslovne uviedol prípady homosexuálnych osôb, ktoré si z rôznych dôvodov želajú vstúpiť do seminára. Potom vyzval biskupov, aby „starostlivo rozlišovali“ a dodal: „Ak máte čo i len najmenšie pochybnosti, treba ich odmietnuť.“

Bude sa toto po schválení zákona považovať za diskriminačné? Bude Cirkvi odňaté právo rozhodovať o tom, koho môže prijať do seminára?

Pápež František vydal mnoho podobných vyhlásení. V post-synodálnej exhortácii „*Amoris laetitia*“ (2016), ktorá sa tak páči „progresívnemu“ svetu, pápež vyzdvihol „dôstojnosť a poslanie rodiny“, pričom zdôraznil, že „vzhľadom na projekty, ktoré chcú zväzky medzi homosexuálnymi osobami postaviť na roveň manželstva, **neexistuje nijaký základ pre pripodobňovanie alebo vytváranie analógií, ani vzdialených, medzi homosexuálnymi zväzkami a Božím plánom týkajúcim sa manželstva a rodiny**“; a je neprípustné, „aby miestne cirkvi v tejto oblasti podstupovali nátlak a aby medzinárodné organizmy podmieňovali finančnú pomoc pre chudobné krajiny zavádzaním zákonov, ktoré zriaďujú ‚manželstvo‘ medzi osobami toho istého pohlavia“.

1. októbra 2016 pápež počas cesty do Gruzínska a Azerbajdžanu, na stretnutí s kňazmi, varoval pred „**velkým nepriateľom manželstva dnes: teóriou gender**. Dnes sa vedie svetová vojna s cieľom zničiť manželstvo. Dnes existujú **ideologické kolonizácie**, ktoré ničia, nie však zbraňami, ale ideami. Preto sa treba brániť pred ideologickou kolonizáciou.“

Počas tejto cesty sa pápež vrátil k týmto témam: „*Keď sa hovorí o manželstve ako o zväzku muža a ženy, ako ich Boh stvoril, je to muž a žena ... Toto je pravda (...). Muž a žena, ktorí sú jedným telom, keď sa spoja v manželstve. Keď sa toto zničí, „pošpiní sa“ resp. deformuje sa Boží obraz*“.

Potom hovorí: „*Počas môjho kňazského života som sprevádzal osoby s homosexuálnymi sklonmi i praktizujúcimi takýto spôsob života. Sprevádzal som ich, privádzal som ich bližšie k Pánovi ... To je potrebné robiť. Ľudí treba sprevádzať tak, ako ich sprevádza Ježiš. Keď človek v takomto stave príde pred Ježiša, Ježiš mu určite nepovie: Chod' preč, pretože si homosexuál!*“ Nie. To, čo som povedal, sa týka toho zla, ktoré sa dnes šíri, je **indoktrinácia rodovou teóriou**. Rozprával mi francúzsky otec, ktorý sa pri stole zhováral so svojimi deťmi – katolíkom, jeho manželka katolíčka, deti katolícke, – a opýtal sa svojho desaťročného syna: A ty čím chceš byť, keď vyrastieš? – ‘Dievčaťom!’, vyhrklo z neho. A otec si vtedy uvedomil, že v škole ich učia gender teóriu. A toto je proti prírode.“

V samotnom „*Amoris laetitia*“ píše pápež: „**Ďalšia výzva vyplýva z rozličných foriem ideológie, všeobecne nazývanej gender, ktorá „neguje rozdielnosť a prirodzenú reciprocitu muža a ženy. Projektuje spoločnosť bez pohlavných rozdielov a vyprázdňuje antropologický základ rodiny**. Táto ideológia zavádza výchovné projekty a legislatívne smernice, ktoré podporujú osobnú identitu a citovú intimitu radikálne odčlenenú od biologickej diverzity medzi mužom a

ženou. **Ludská identita je ponechaná na individualistickú voľbu, ktorú možno časom zmeniť**". Je znepokojujúce, že určité ideológie tohto typu, s nárokom odpovedať na isté, niekedy pochopiteľné túžby, snažia sa **presadiť ako jediný spôsob zmýšľania, ktorý má určovať aj výchovu detí**. Nesmieme ignorovať, že aj keď „je možné rozlišovať medzi biologickým pohlavím (sex) a spoločensko-kultúrnou úlohou pohlavia (gender), **nemožno jedno od druhého oddelovať**".

19. januára 2015, počas cesty na Filipíny, znova burácal **proti „ideologickej kolonizácii“** a uviedol príklad „ktorý som videl“. Týkal sa istého ministerstva školstva, ktoré získalo finančné prostriedky pre chudobné školy, ale „pod podmienkou, že v školách sa bude vyučovať z jednej knihy pre deti určitej úrovne. Bola to školská kniha, dobre didakticky pripravená, v ktorej sa vyučovala **rodová teória** [...]. **Toto je ideologická kolonizácia**: prichádzajú k národu s ideou, ktorá nemá nič spoločné s týmto ľudom ... a kolonizujú ich ideou, ktorá mení alebo chce zmeniť mentalitu alebo štruktúru. Počas synody sa na to africkí biskupi sťažovali, že je to rovnaké aj v prípade pôžičiek, ktoré sú poskytované len za určitých podmienok [...]. Ale to nie je nijaká novota. **Diktatúry minulého storočia urobili to isté**. Vstúpili so svojou doktrínou. Pomyslite na *Balillu* či na *Hitlerjugend*. Kolonizovali národ, chceli to robiť. Ale koľko utrpenia! **Národy nesmú stratiť svoju slobodu**. “

Socci si kladie rečnícku otázku: „*Bude možné tieto veci hovoriť po prijatí zákona „proti tzv. homofóbii“?*“

Ani my na Slovensku nemôžeme žiť vo falošnom pociťte bezpečia.

Zatiaľ môžeme byť „potrestaní“ maximálne titulom „homofób roka“ za vyjadrenia, ktoré sa nepáčia Petrovi Weisenbacherovi. **O niekoľko rokov to môže byť „rok za homofóbiu!“**.

Pokiaľ budeme mať dobrého advokáta.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/mohol-by-byt-po-prijati-zakona-proti-homofobii-stihany-aj-papez/>